

Η Εθνική Άμυνα δεν είναι υπόθεση μόνον των λειτουργών της, οι οποίοι φέρνουν αμέριμη της ευθύνη της επιτελικής και επιχειρησιακής διεξαγωγής, αλλά όλων, όσων επιθυμούν να απολαμβάνουν τα αγαθά, έστω και ολίγα, που μας προσφέρει η Πατρίδα μας. Είναι **προσωποπαγές καθήκον** και όχι εξαγοράσιμο. Ο ιδρώτας και το αίμα δεν αποτιμώνται με χρήματα. Είναι συστατικά της ζωής μας. Ας αναλογιστούμε πώς είναι δυνατόν να συγκριθεί μια ώρα φρουρού στο «Φυλάκιο Ω» ή μια υπηρεσία στο υποβρύχιο που πλέει στο βυθό της θάλασσας ή η επαγρύπνηση ενός παρατηρητή στο ξερονήσι με οποιαδήποτε άλλη εργασία σε κλίμα ασφάλειας! **Ποια δύναμη ψυχής πρέπει να έχει αποκτήσει ο νέος για να σηκώνει την ευθύνη της τιμής της Πατρίδας ολόκληρης!**

Η οικονομική ισχύς πρέπει να συνδυαστεί απαραίτητα με το εθνικό φρόνημα για να καταστεί **αιεφόρος αξία**. Το εθνικό φρόνημα δεν επιβάλλεται με τη βία, αλλά **αναδύεται από την τα βάθη της καρδιάς και ριζώνει στην συνείδηση του κάθε νέου με την αγωγή και τη ευρεία παιδεία**. Καλλιεργείται όχι στα σκληρά πεδία των ανταγωνισμών για την απόκτηση μόνον οικονομικής ισχύος. Η **λεβεντιά επιτυγχάνεται με την ολιγόμηνη δημιουργική στρατιωτική θητεία μέσα στο γόνιμο περιβάλλον του Στρατεύματος**.

Το οικονομικό στοιχείο διαδραματίζει το δικό του σημαντικό ρόλο, όπως άλλωστε το Κοινωνικό, η Δικαιοσύνη, η Εθνική άμυνα, το Θρησκευτικό, η Παιδεία κλπ. Το Πολιτικό στοιχείο έχει τον κύριο συντονιστικό ρόλο, αλλά δεν κυριαρχεί στα λοιπά, ούτε ποδηγετείται από κανένα.

Η ύπαρξη της Πατρίδας είναι η ικανή και αναγκαία συνθήκη για ανάπτυξη όλων των λοιπών αγαθών (δημοκρατία, ελευθερία, ανθρώπινα δικαιώματα, ευημερία, δικαιοσύνη).

Πατρίδα ευυπόληπτη και αξιοπρεπή, όχι απομονωμένη και τυφλή δημιουργούν οι πολίτες, με εθνικό φρόνημα, οι οποίοι πλάθονται με τη δοκιμασμένη αγωγή, που αρχίζει από την κούνια με το χαμόγελο της μάνας, χτίζεται στο σχολείο και στο στράτευμα.

Η Δημοκρατία δεν είναι η ονομαστική εφαρμογή, κατά το δοκούν του καθενός, αλλά ένα **διαρκές πρόταγμα** όλων των μελών και των οργάνων της πολιτείας. Τότε καθίσταται **αρετή** ολόκληρου του Λαού, ο οποίος δημιουργεί την οντότητα Πατρίδας **άξιας σεβασμού**.

« Δεν ζει χωρίς Πατρίδα η ανθρώπινη ψυχή» (Παλαμάς). Και εάν ακόμη επιτευχθεί το απίθανο μια πλανητική Συνομοσπονδία Κρατών, οι Πατρίδες θα υπάρχουν πάντα, γιατί ο άνθρωπος μόνον μέσα στην Πατρίδα βιώνει πληρότητα του εαυτού του.

Η Πατρίδα **ξεπερνάει το κατώφλι της ιερότητας και εισέρχεται στην αγιότητα**, «...απάντων τιμιότερον και αγιότερον ...εστί η πατρίς...» (Σωκράτης). Η Πατρίδα **κρυσταλλώνεται** στην ιστορική διαδρομή και εκφράζει ένα ευαγές μέλλον των επόμενων γενεών. Οι γενεές δεν χωρίζονται μεταξύ τους. Η καθεμιά φέρνει μέσα της όλες τις προηγούμενες και τις επόμενες. Έτσι πλάθονται πολίτες, οι οποίοι δημιουργούν Πατρίδα **ευυπόληπτη και αξιοπρεπή**. Πατρίδα **σεβαστή στους άλλους και πρώτιστα σεβαστή σε εμάς**. Τέτοια, Πατρίδα δημιουργούν οι **σωστοί πολίτες, που αντίστοιχα πλάθονται** με τη δοκιμασμένη ολιστική παιδεία.

Πέρα από τα καταγεγραμμένα με «χρυσά γράμματα» στις Δέλτους της Ιστορίας της Πατρίδας μας **κατορθώματα, την προσφορά σε αίμα και ψυχές στα πεδία των Μαχών του Έθνους μας**, μια ευεργετική γενναιοδωρία, στην οποία χρωστάμε σήμερα και τη δική μας ευημερία, οι Ένοπλες Δυνάμεις (ΕΔ) προσφέρουν μια ανεκτίμητη και κορυφαία διττή «παραγωγική» προσφορά: Το **αίσθημα ασφάλειας** έναντι εξωτερικών απειλών και την **ευρεία παιδεία(ανδραγωγία), που αναπτύσσει πρόσωπα υπεύθυνα για τη δημοκρατική κοινωνία μας**.

Το **αίσθημα ασφάλειας** είναι το **πρώτιστο και το ισχυρότερο που βιώνει κάθε έμβιο ον**. Η **βασική προϋπόθεση της ζωής**. Η **ακεραιότητα της Πατρίδας μας, συνιστά το πρώτιστο καθήκον των ΕΔ**. Συνιστά, όμως, και μια **υποχρέωση προσωποπαγή για τον καθένα μας, που ζει και απολαμβάνει τα αγαθά της ζωής στη Χώρα μας**. Γι' αυτό η **στρατιωτική θητεία δεν εξαγοράζεται, πλην αδήριτης, προσωπικής ανικανότητας**.

Όσο πιο πολύπλευρη είναι η πνευματική καλλιέργεια τόσο πιο γόνιμη καθίσταται η εξειδικευμένη εκπαίδευση. Όλες οι μεγαλοφυείς Προσωπικότητες, που πρόσφεραν τεράστιο πνευματικό έργο στην ανθρωπότητα είχαν, σχεδόν πάντοτε, μια **ευρεία παιδεία**. Αυτού του είδους η **ολιστική παιδεία (ανδραγωγία)** καλλιεργείται στα Παραγωγικά Στρατιωτικά Σχολεία και αφορά σε όλο το φάσμα του ανθρώπινου γίνεσθαι: **γνωστικό, θυμικό(φρόνημα) και ηθική συγκρότηση, τα οποία εξελίσσονται δια βίου**. Είναι η **ανδραγωγία ηγητόρων**, οι οποίοι θα κληθούν, εάν απαιτηθεί, να οδηγήσουν τους νέους μας στη μάχη και ακόμη στην **αυτοθυσία**. Απόκτηση ηγετικών προσόντων σημαίνει ανάπτυξη **εμπιστοσύνης και κατανόησης των ανθρώπων**. **Ενσυναίσθηση, όραμα, ολιστική νοημοσύνη, πολυμάθεια, πολύτροπη δράση. Αντιμετώπιση της αβεβαιότητας και του απροόπτου. Αρμοστικότητα, σύνεση, σωφροσύνη και κοινή πίστη, βούληση και προσπάθεια**. Πάνω από όλα, **αγάπη για τον διπλανό. Προσωπική ευθύνη και συναδελφoσύνη μαζί**.

Πρώτιστη ενέργεια του Οραματιστή Πρώτου Κυβερνήτη της Νεότερης Ελλάδας Ιωάννου Καποδίστρια, για να δώσει **ελπίδα ζωής και μέλλον στην καθημαγμένη Πατρίδα**, ήταν να ιδρύσει τη Σχολή Παραγωγής Αξιωματικών που θα δομούσαν προσωπικότητες με προσόντα να **οδηγήσουν τους νέους στην αγάπη για την Πατρίδα τους**. Τους ονόμασε «**Ευέλπιδες**», ήτοι «καλές ελπίδες» του Έθνους, γιατί αυτοί θα δομούσαν τα υπεύθυνα μέλη της Κοινωνίας. **Αυτή είναι η αποστολή της Σχολής Ευελπίδων και δεν έχει αλλάξει, ούτε μπορεί να αλλάξει ποτέ στο μέλλον**. Η αειφόρος ρήτρα: «**άρχεσθαι μαθών άρχειν επιστήσει**». Είναι στην ουσία της η «**πνευματική ατμομηχανή**» της **εθνικής ανδραγωγίας των νέων μας**. Να καταστούν ικανοί να φέρουν όπλα και να **επωμισθούν την ευθύνη της ακεραιότητας της Πατρίδας μας**.

Δεν μεταλλάσσεται δια μαγείας ο άνθρωπος **σε αγωνιστή πολέμου**. Πρέπει να καταστεί πρώτα **αγωνιστής της ζωής**. Να αντιμετωπίζει τα προβλήματα που πάντα απρόοπτα έρχονται και δεν μπορεί να τον απαλλάξει από αυτά κανένας άλλος, εάν και ο ίδιος δεν καταβάλει την προσπάθεια, που του ανήκει. **Ευσυνείδητους πολίτες απαιτεί και η ευνομούμενη Δημοκρατία**

Η **ακεραιότητα της Πατρίδας διασφαλίζεται με τη φιλοπατρία ολόκληρου του λαού**. Μια ανυπέβλητη δύναμη για ζωή, που τον εξοπλίζει με **αρετές, πιστεύω, φιλότητα, ελπίδα, μελλοντική προσδοκία! Μια αγάπη, που υπερβαίνει τον έρωτα και την φιλία εγγιζοντας τα όρια της αγάπης για κάτι το ιερό και άγιο, την Πατρίδα**. Τότε το **καλό της Πατρίδας, συνιστά υπόθεση του καθενός μας και η ατομική μας ελευθερία υπόθεση όλων**. Το ίδιο πιστεύω πρέπει να έχει και ένας πολίτης άξιος να ζει σε μια **δημιουργική Δημοκρατία**. Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο **διατεινόμαστε ότι η στρατιωτική θητεία συνιστά διαχρονική δημοκρατική αξία**.

Το Στράτευμα σήμερα συνιστά και θα συνιστά και στο μέλλον το **πρότυπο εύρυθμου, αποδοτικού και δημιουργικού πολύτροπου Φορέα της Πατρίδας μας**. Η συνοχή του ερείδεται στην **ευσυνείδητη πειθαρχία**, που συνιστά την πιο **ισχυρή αρετή συνοχής**. Ήτοι η όλη λειτουργία του βρίσκεται πάντοτε στο ιδανικό σημείο της χρυσής αναλογικής σύνθεσης, ως μέτρον άριστο, μεταξύ της αυθαιρεσίας και της καθυπόταξης. Κοντολογίς, οι **Ένοπλες Δυνάμεις** με την ευέλικτη δομή και την αρμοστικότητα στις απαιτήσεις του διαρκώς εξελισσόμενου περιβάλλοντος συνιστούν το **πρότυπο παράδειγμα εύρυθμου «ζωντανού οργανισμού»**, που δημιουργεί συνθήκες ικανοποιητικές στο προσωπικό του, αλλά και από τον οποίο αναδύεται υψηλός βαθμός **εμπιστοσύνης για όλο τον Λαό**. Ήτοι, το **άριστο παράδειγμα (paradigm) προς μίμηση**.

Η έννοια της **φιλοπατρίας**, την οποία οι πρόγονοί μας θεωρούσαν, ως **ύπατη αρετή**, σήμερα μεταλλάχθηκε και κακοποιήθηκε. Είναι απόλυτη ανάγκη να προβούμε σε μια Πανελλήνια εθνική εγρήγορση. **Να ορθώσουμε το πνευματικό ανάστημα της Αιώνιας Ελλάδας. Την υπεροχή του ελληνικού τρόπου σκέπτεσθαι, συναισθάνεσθαι και πράττειν**. Η Ελληνική Φυλή στέκεται στην ύπατη βαθμίδα, γιατί είναι η κοιτίδα και η μητέρα παντός πολιτισμού. «*Όποιος σκέπτεται σήμερα, σκέπτεται ελληνικά, έστω κι αν δεν το υποπτεύεται*» (Romilly). Δεν αμφισβητεί κανένας στον Πλανήτη ότι οι Πρόγονοί μας υπήρξαν οι φωτοδότες της Οικουμένης, στην ανθρώπινη σκέψη και τον ανθρωπισμό. Εμείς, όμως, είμαστε οι γνήσιοι απόγονοί τους; Όχι, μόνον στα λόγια, αλλά και στην ουσία μας; Η γλώσσα μας, η Παιδεία μας, η Σκέψη μας έχουν τα στοιχεία της αδιάλειπτης συνέχειας της καταγωγής μας, όπως αυτά μετεξελιχθηκαν στη ροή της Ιστορίας και εμπλουτίστηκαν ή εναρμονίστηκαν στις εξελίξεις της ζωής της ανθρωπότητας; Αποκτήσαμε μια ταυτότητα δική μας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είμαστε ανένταχτοι στο σύγχρονο περιβάλλον; Πάντα υπάρχει μια διακριτή και ευανάγνωστη **προσωπικότητα κάθε λαού**. Εμείς οφείλουμε να έχουμε τη δική μας. Απαιτείται να δημιουργήσουμε μια σύγχρονη **Πατρίδα** εφάμιλλη των προηγμένων Εθνών της Γης. Να έχει αυτοδύναμη πρόοδο, να είναι αυτοοργανούμενη, δημιουργική, προοδευτική και η οποία να εμπνέει τους νεότερους και να δίνει αισιοδοξία. Μια Πατρίδα **ισότιμη και σε αρμονία με ό,τι της αξίζει ιστορικά**. Αυτό είναι δικό μας άμεσο έργο.

Το **θρησκευέσθαι υπηρετεί την παμμέγιστη αξία της ιερότητας**, η οποία είναι η **αξία, που θα μπορούσε να έχει ως οδηγό ο άνθρωπος**. Η έννοια της ιερότητας, ξεκινάει από τα πιο προσφιλή μας πρόσωπα και φθάνει μέχρι το απόλυτο **Ιερό του Θεού**. Δυστυχώς, όμως, λαμβάνουν τη χροιά του «ιερού» ενδιάμεσα μεγέθη, τα οποία τις πιο πολλές φορές δεν έχουν και την ουσιαστική αξία.

Είναι ουσιαστικά ανέφικτο να αναπτυχθεί το **ηθικό ενέργημα**, χωρίς να θεωρήσουμε τους άλλους, τουλάχιστον ίσους με εμάς, σε ότι αφορά τα βασικά δικαιώματά τους. Το υγιές **θρησκευέσθαι** είναι το κατεξοχόν συναίσθημα, που οδηγεί τον «άλλον» στην ίδια μοίρα με το «εγώ». Πρέπει να ξεπεραστούν τεράστιες εσωτερικές μας δυσκολίες για να επιτευχθεί, γι' αυτό το **θρησκευέσθαι συνιστά μέγιστη αξία και αρετή**. Οφείλουμε να θεωρούμε τον συνάνθρωπο, ως πλάσμα καθ'ομοίωσιν του Θεού. Ήτοι ότι έχει, κάτι το θεϊκό μέσα του, άρα είναι άξιος σεβασμού, όπως και ο Πλάστης του. Κάθε ανθρώπινη ύπαρξη συνιστά μια μοναδικότητα, που έχει μεν ομοιότητες με τους άλλους συνανθρώπους, αλλά έχει και χαρακτηριστικά ανεπανάληπτα. Οι ομοιότητες μας φέρνουν κοντά, αλλά η βελτίωση της προσωπικότητάς μας αναδύεται από τη σύνθεση των διαφορών μας.

Προσδοκούμε μια ωραία πορεία της ζωής της ανθρωπότητας με συνεργασία **επιστημών, τεχνολογίας και ανθρωπιστικών σπουδών που ερειδονται στην ανθρώπινη παράδοση**. Δεν λησμονούμε ότι: Η πίστη αποδεικνύεται πάντα πιο ισχυρή από τη λογική, γιατί δίνει περισσότερες πιθανότητες και τότε αναδύεται η πολυπόθητη Ελπίδα. **Προσδοκούμε** τέλος, στη διατήρηση στο μέγιστο ποσοστό της Ανθρωπότητας, της Πίστης ότι υπάρχει ένα Αόρατο, Ασύλληπτο Ύπατο Ον, το Οποίο είναι **Πάνσοφο, Πανωραίο και Πανάγαθο**, που πάντα παρεμβαίνει από αγάπη για τον Άνθρωπο, γιατί Αυτό είναι η πιο αληθινή και ωραιότερη Αγάπη. Εμείς, οι κοινοί άνθρωποι, δεν έχουμε παρά να πιστεύουμε και να αναζητούμε από κοινού την **αλήθεια, το κάλλος και το αγαθό** σε κάθε σκέψη, συναίσθημα και πράξη μας. **Τότε το μέλλον θα είναι πιο ελπιδοφόρο.**

Οφείλουμε να κάνουμε το πρώτο μεγάλο βήμα. Να γίνουμε πάλι «εμείς» με τη διπλή του έννοια. **Να γίνουμε ένα αρμονικό «όλο» και ταυτόχρονα να γίνουμε «εμείς», ως εάν «Έλληνες».** Να επαναφέρουμε σταδιακά στο άριστο μέτρο τις αξίες συνοχής. Οι αξίες είναι σχέσεις που συγκροτούν τους Κοινωνικούς δεσμούς ζωής. Την κατανόηση της πραγματικότητας, την ωραιότητα των ανθρώπινων σχέσεων και την απόδοση της δικαιοσύνης, κοντολογίς, την **ηθική πράξη. Να καταργήσουμε την προσωπική μας αυθεντία.** Να θεωρήσουμε ως καλύτερη προσέγγιση εξεύρεσης λύσεων των προβλημάτων τον ειλικρινή **δημιουργικό διάλογο** και να **οδηγούμαστε στη συναίνεση.** Από την επιβολή απόψεων αναδύονται πάντα αντίπαλοι. Ο διάλογος, όμως, απαιτεί **ενσυναίσθηση.** Να μπαίνουμε στη θέση του άλλου και να θεωρούμε το διπλανό ίσο με εμάς. Τότε συντίθενται αρμονικά η ελευθερία, με την ισότητα μέσα στην αδελφοσύνη της αγάπης.

Τότε δημιουργείται το υπέροχο συναίσθημα του να ανήκουμε σε μια ομάδα, που θέλουμε να ανήκουμε, αλλά και εκείνη μας θέλει. Τότε δημιουργούνται ακατάλυτοι δεσμοί. Κορυφαίο πρότυπο η αρμονική οικογένεια. Η **ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ**, που δυστυχώς χάθηκε!!! Κανένας δεν πρόκειται να μας βοηθήσει. Μόνον έτσι η Ελλάδα θα καταστεί πάλι στέρεα εθνική και πολιτική οντότητα.

Δεν δικαιολογούνται οι νέοι μας σε αποχή, αλλά ούτε εμείς οι μεγαλύτεροι σε αδράνεια. Το τι πρέπει να κάνουμε περίπου το διαισθανόμαστε, αλλά το πιο δύσκολο είναι η βούληση για την πραγματοποίησή του. **Εάν δεν ξεκινήσουμε τώρα, ίσως αύριο να είναι αργά.**

Ειδικά σήμερα, στην Επετείου του 1821 οφείλουμε ως ελάχιστο χρέος μας άπαντες να τιμήσουμε Εκείνους που θυσίασαν την δική τους Μονάδα, την ζωή τους ,δηλαδή, για να σωθεί η Ύπαρξη της Εθνικής μας Εστίας, που παραμένει πάντα ό,τι τιμιότερο και αγιότερο έχουμε.

Και θα Τους τιμήσουμε ειλικρινά, μόνον εάν δώσουμε και τηρήσουμε την υπόσχεση ότι θα διατηρήσουμε την Ελλάδα μας υψηλά εκεί που αρμόζει στην Ιστορική Της θέση.

Δημήτρης Μπάκας
14 Μάρ.2024